

THE WAY + *ЈЕДИНИ ПУТ*

MAY 2015 BULLETIN

ST. SAVA SERBIAN ORTHODOX CHURCH

P.O. Box 2366
14916 239TH PLACE SE
ISSAQUAH, WA 98027
REV. PREDRAG BOJOVIC
MOBILE PHONE: 224/388-2605

+++++

Pascha: The Holy Brotherhood of Mankind

(By Bishop Roman of Yakutsk)

Christ's Pascha has again come into our churches and homes, into our cities and settlements, into our souls and hearts, illuminating us with the Unfading Light, the Light of God's Kingdom, the Light of exultant Paschal joy.

CHRIST IS RISEN!

These triumphant words, full of rejoicing, are now addressed to each one of you, reverend clergy and pious laity of our Holy Orthodox Church.
Christ's Pascha has again come into our churches and homes, into our cities and settlements, into our souls and hearts, illuminating us with the Unfading Light, the Light of God's Kingdom, the Light of exultant Paschal joy.

For the course of two millennia the Church of Christ has annually celebrated its most important, most majestic feast of Pascha, calling it the “feast of feasts, and the festival of festivals.” The Resurrection of Christ is the foundation of our faith. It is the strongest evidence of the Divinity of our Lord Jesus Christ, the truth of His teachings, and the majesty of His gifts of grace. In the Orthodox calendar there are many days established in memory of events of Sacred History, only one of which the Church recalls always: Christ’s Resurrection from the dead. Paschal joy has no time limit. It is not a feast that is celebrated and then waited for until the next year. At every service, at every Mystery is declared: “Christ, our true God, Who has risen from the dead”; every week we gather for Liturgy on Sunday in remembrance of Christ’s Resurrection.

But, despite the constant remembrance of the Resurrection, the feast of Pascha is always new, always anticipated, always joy-giving. The Gospel has been preached throughout the whole world, but for every generation it is always the fact of His Resurrection that is the boundary that separates belief from disbelief, and believers from unbelievers, because “if Christ be not risen, then is our preaching vain, and your faith is also vain” (1 Corinthians 15:14).

The very moment of the Lord’s Resurrection is not something from the past that is simply recalled: the Church constantly speaks of it as an event from the present, which is reflected in the verse chanted at the Vigil: “Having beheld the Resurrection of Christ, let us worship the Holy Lord Jesus...” It is not something that was once seen by someone – it is we who, having seen Christ’s Resurrection, that worship the Lord Jesus! The event of the Resurrection remembered on the day of the Feast of Pascha is understood as a reality, as a permanent “now,” of which we have become the participants and witnesses. In the apt words of one contemporary theologian, “we live in Resurrected time.”

On the feast of Pascha, the Church tells us that we have been called to become the people of God, living according to the Lord’s commandments. Great Lent precedes the Luminous Resurrection of Christ. It ends on the Lord’s Day, the day of joy, but let us not forget that, in the words of St. Gregory the Theologian, “the main thing in the feast is the remembrance of God.” And although all traditionally greet Pascha around the table with family and friends, let us remember that upright behavior which “expresses its joy not in drunkenness and feasting,” but in joy worthy of the feast (St. Gregory of Nyssa).

Pascha is the holy brotherhood of all humanity. On this day, every Christian should look upon all people as their greatest treasure, seeing in them their brothers and sisters, rejoicing with them as with their closest friends.

May the Light of Christ’s Resurrection preserve in our hearts the joy of life, mutual love, brotherhood between people, and peace between nations. And may we, sons and daughters of the Heavenly Father, having been strengthened by the victory of life over death and good over evil, forgive one another our faults; having been inspired by Divine love, let us embrace one another and say:

“TRULY CHRIST IS RISEN!”

The Paradox

“The paradox of our time in history is that we have taller buildings, but shorter tempers;
Wider freeways, but narrower viewpoints;
We spend more, but have less;
We buy more, but enjoy it less.

We have bigger houses, but smaller families;
More conveniences, but less time;
We have more degrees, but less sense;
More knowledge, but less judgment;
More experts, but more problems;
More medicine, but less wellness.

We have multiplied our possessions, but reduced our values.
We talk too much, love too seldom, and hate too often.
We’ve learned how to make a living, but not a life;
We’ve added years to life, but not life to years.

We’ve been to the moon and back, but have trouble crossing the street to meet the new
neighbor.

We’ve conquered outer space, but not inner space;
We’ve cleaned up the air, but polluted the soul;
We’ve split the atom, but not our prejudice.

We have higher incomes, but lower morals;
We’ve become long on quantity, but short on quality.

These are the times of tall men and short character;
Steep profits and shallow relationships.

These are the times of world peace, but domestic warfare;
More leisure, but less joy;
More kinds of food, but less nutrition.

These are the days of two incomes, but more divorce;
Of fancier houses, but broken homes.

It is a time when there is much in the showroom and nothing in the stockroom of our hearts!

**In order to change our reality we have to turn back to the Risen Lord! Let us do that today for
“*Look, now is the acceptable time; now is the day of salvation*” (2 Corinthians 6:2)**

ПАРАДОКС

Парадокс времена у коме живимо је да су нам зграде високе али темпераменти кратки;

Широки путеви али уски видици;
Трошимо више али имамо мање;
Купујемо више али уживамо мање;

Имамо веће куће али мање породице;
Све је више погодности али мање времена;
Све је више образованих а, ипак, све мање здравог разума;
Све је више знања а мање расуђивања;
Све више стручњака а све више проблема;
Све више здравства а све мање здравља;

Умножили смо своја богатства али изгубили вредности.
Причамо пуно, волимо ретко, мрзимо често.
Научили смо како да зарадимо за живот али не и да га живимо.
Додали смо године нашем животу али не и живот годинама.

Стигли смо и до месеца и назад али ипак имамо проблем да пређемо улицу и упознамо се са комшијама.

Покорили смо свемир, али не и себе.
Чистимо ваздух али прљамо душе.
Цепамо атоме али не и наше предрасуде.

Све су нам веће зараде а све мање моралне вредности.
Све већи квантитети али мањи квалитети.

Ово су времена високих људи али малих карактера.
Огромних профита без људских односа.

Ово су времена светскога мира али рата у кући.
Времена великог комфора али мање радости.
Времена изобиља у храни али са све мање хранљивих вредности.

Ово су дани са две плате али, ипак, са више развода.
Овосу дани са луксузним кућама али растуреним домовима.

Ово су дани где се много глуми и рекламира а ли где је празна ризница душе!

Да би променили ову нашу деформисану реалност морамо се окренути ка Васкрслон Господу. Учинимо то одмах без оклевања јер је *“сада погодно време, сада је време спасења”*! (2 Кор. 6:2)

ЧУВАЈТЕ ДУШУ!

Разговори са Светим Старцем Пајсијем Светогорцем о спасењу у савременом свету

ДАНАШЊА ЦИВИЛИЗАЦИЈА - ПОЈЕДНОСТАВИТЕ СВОЈ ЖИВОТ, ДА ИШЧЕЗНЕ ТЕСКОБА

Данашњи живот у непрестаној јурњави, прави је пакао! Људи су данас стално у некој журби и јурњави. Сад треба да буду овде, после треба да буду тамо, после опет негде другде. И то је стигло дотле да, како не би заборавили шта све треба да ураде, морају све да записују. У свој тој збрци опет је добро што не заборављају како се зову!... Ни себе саме не познају. Ма и како да познају себе? Да ли човек може да се огледа у мутној води? Бог да ми опрости, али свет је постао права лудница. Људи не мисле на други живот. Само траже све већа и већа материјална добра. Па зато и не налазе мира, него само јуре.

На срећу те постоји и други живот. Кад би људи живели вечно у оваквом животу, не би постојао већи пакао, с обзиром на то докле су довели овај живот. Са свом том тескобом, да су живели по осам стотина и девет стотина година, као у доба Ноја, преживљавали би уистину прави пакао. Тада су људи живели просто и били дуговечни, како би се и само Предање држало. Данас се дешава оно што каже Псалом: "Дани година наших свега су до седамдесет година, а у јачега до осамдесет година, и већина је њих мука и бол". Седамдесет година је за људе таман толико да збрину своју децу.

Једнога дана свратио је код мене неки лекар који живи у Америци и говорио ми је о животу у тој земљи. Људи су тамо завршили као машине - по цео дан раде. Сваки члан породице мора да има свој аутомобил. Затим, у кући, да би се сви што слободније осећали, морају да постоје четири телевизора. И само Дај гас, и ради, и ради; и умарају се, само да би зарађивали велики новац, како би после говорили да живе срећно и да су се средили. Али, какве везе има све ово са срећом? Такав живот, пун стреса, уз сталну јурњаву којој краја нема, не може никако да буде срећан. То је пакао. Па шта ће ти живот пун напетости и стреса? Да је требало да сваки Човек живи таквим животом, ја га никако не бих пожелео. Да је Бог рекао овим људима: "Нећу вас кажњавати за живот којим живите, већ ћу вас оставити да вечно живите овако" то би за мене био највећи могући пакао.

Управо из овог разлога многи људи не могу да издрже да живе у таквим условима и одлазе од куће, па живе под ведрим небом, без сврхе и циља. Формирају групе, тамо у природи, па се неки баве гимнастиком, а неки нечим другим. Рекли су ми за неке тако, како под ведрим небом трче или одлазе у брда и пењу се на висине до шест хиљада метара. Тамо задржавају ваздух у плућима, а потом га испуштају, па опет удахну дубоко... Глупости. Ово показује како им је срце притешњено тескобом, па покушава да нађе излаз. Једном таквом рекао сам: "Ви копате рупу и то повелику, дивите се јами коју сте у земљи отворили, посебно њеној дубини и ...падате у њу и идете у пропаст. А ми копамо јаме па проналазимо минерале. Наш подвиг има смисла, зато што га чинимо за виши циљ".

The Holy and Great Martyr George – Свети Великомученик Георгије

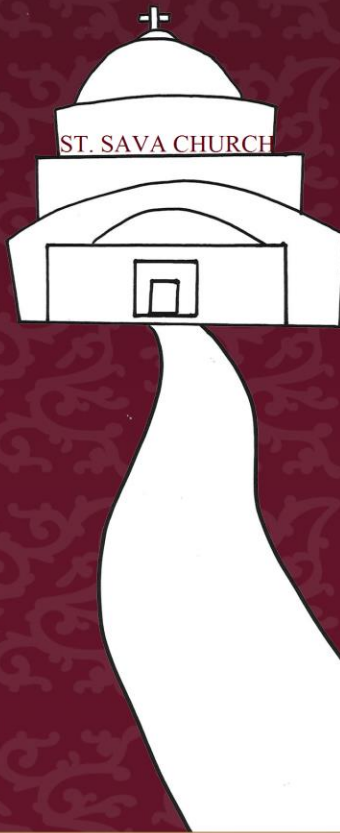

Овај славни и победоносни светитељ беше рођен у Кападокији као син богатих и благочестивих родитеља. Отац му пострада за Христа, и мајка му се пресели у Палестину. Када порасте, Георгије оде у војску, где доспе у двадесетој својој години до чина трибуна, и као такав беше на служби при цару Диоклецијану. Када овај цар отпоче страшно гоњење на хришћане, ступи Георгије пред њега и одважно исповеди, да је и он хришћанин. Цар га баци у тамницу, а нареди да му се ноге ставе у кладе а на прси тежак камен. Потом нареди, те га везаше на точак, под којим беху даске са великим ексерима, и да га тако окрећу, док му цело тело не поста као једна крвава рана. По том га закопа у ров, тако да му само глава беше ван земље, и остави га у рову три дана и три ноћи. Потом преко некога мађионичара даде му смртоносни отров. Но при свим овим мукама

Георгије се непрестано мољаше Богу, и Бог га исцељиваше тренутно, и спасаваше од смрти на велико удивљење народа. Кад и мртваца једног молитвом васкрсе, тада многи примише веру Христову. Међу овима беше и жена царева Александра, и главни жрец Атанасије, и земљоделац Гликерије, и Балерије, Донат и Терина. Најзад осуди цар Георгија и своју жену Александру на посечење мачем. Блажена Александра издахну на губилишту пре посечења, а свети Георгије би посечен 303. године. Чудесима, која се десише на гробу светог Георгија, нема броја. Нема броја ни његовим јављањима у сну и на јави многима, који га споменуше и његову помоћ поискаше од онда до дана данашњег. Разгоревши се љубављу према Христу Господу, светом Ђорђу не беше тешко све оставити ради те љубави: и чин, и богатство, и царску почасти, и пријатеље, и сав свет. За ту љубав Господ га награди венцем неувеле славе на небу и на земљи и животом вечним у царству Свом. Још му дарова Господ силу и власт да помаже у бедама и невољама свима онима који га славе и његово име призивају

This renowned and glorious martyr was born in Cappadocia, the son of rich and God-fearing parents. His father suffered for Christ, after which his mother moved to Palestine. When George grew up, he went into the army, in which he rose, by the age of twenty, to the rank of tribune, and as such was in service under the Emperor Diocletian. When this Emperor began a terrible persecution of Christians, George came before him and boldly confessed that he was a Christian. The Emperor threw him into prison, and commanded that his feet be put in the stocks and a heavy weight placed on his chest. After that, he commanded that he be bound on a wheel, under which was a board with great nails protruding, and thus be turned. He then had him buried in a pit with only his head above the ground, and left there for three days and nights. Then, through some magician, he gave him deadly poison, but in the face of all these tortures, George prayed unceasingly to God, and God healed him instantly and saved him from death, to the great amazement of the people. When he also raised a dead man to life by his prayers, many embraced the Christian faith. Among these was the Emperor's wife, Alexandra, and the chief pagan priest, Athanasius, the governor Glycerius and Valerius, Donatus and Therinus. Finally, the Emperor commanded that George and the Empress Alexandra be beheaded. Blessed Alexandra died on the scaffold before being killed, and St George was beheaded. This happened in the year 303. The miracles that have been performed at his grave are without number. Also are his appearances in dreams to those who, thinking on him, have sought his help, from that time up to the present day. Consumed by love for Christ, it was not difficult for holy George to leave all for this love - his status, wealth and imperial favour, his friends and the whole world. For this love, the Lord rewarded him with a wreath of unfading glory in heaven and on earth, and with eternal life in His Kingdom. The Lord further endowed him with the power to help in need and distress all who honor him and call on his name.

BECOME A STEWARD OF OUR PARISH ! БУДИТЕ СТАРАТЕЉ НАШЕ ПАРОХИЈЕ!

STEWARDSHIP 2015

14916 239th PL. SE, ISSAQUAH, WA 98027

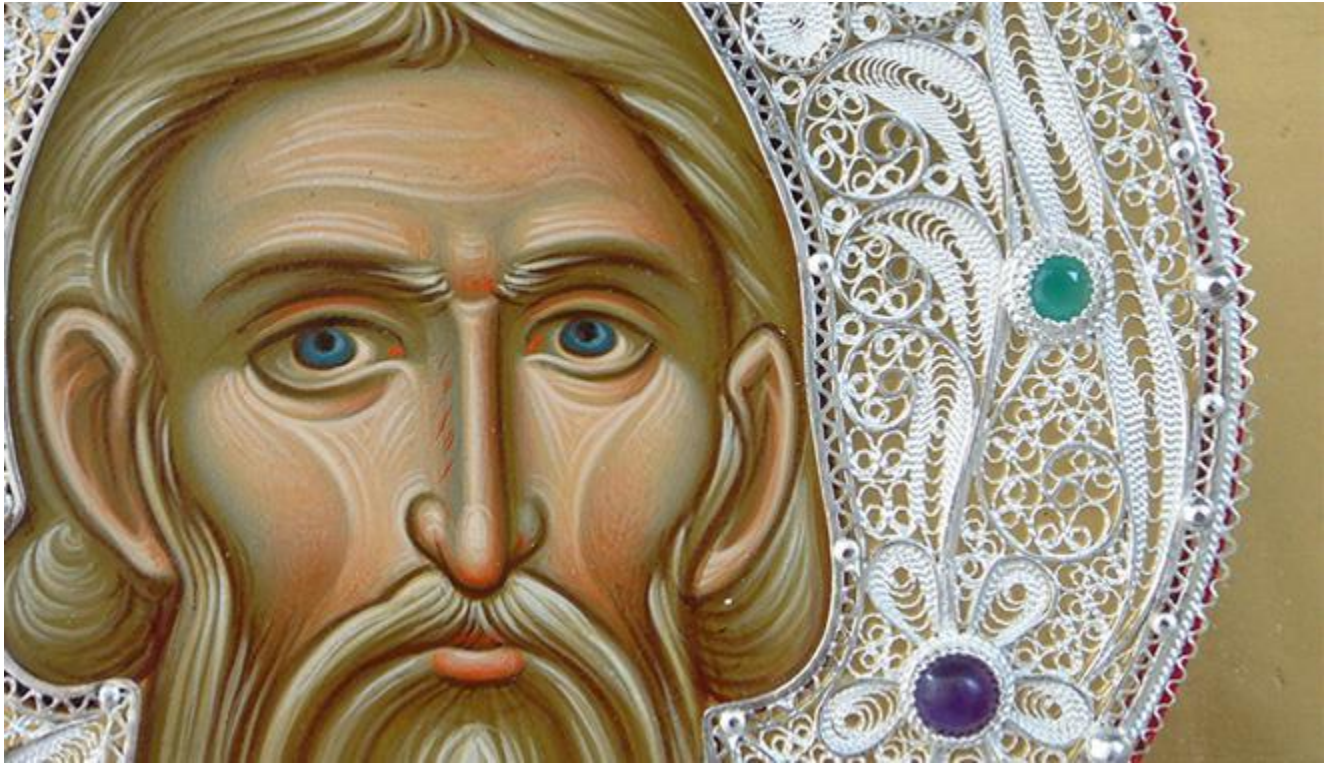

"A RICH MAN IS NOT
ONE WHO HAS MUCH...

...BUT ONE
WHO GIVES MUCH
FOR WHAT HE GIVES AWAY
REMAINS HIS FOREVER."

SAINT JOHN CHRYSOSTOM

СРЕЋНА НАМ СЛАВА СВЕТИТЕЉ САВА!

Управа Црквено-школске Општине Свети Сава са овогодишњим кумовима славе, породицом Орловић, Вас срдечно позивају на прославу нашег заштитника и покровитеља Светог Саве, у недељу 10. Маја 2015. године.

Прослава ће започети Светом Литургијом у 10:00, затим ће уследити молитвени опход – Литија око цркве, благосиљање и резање славског колача и жита, након чега ће бити послужен славски ручак уз музички програм.

ДОБРО НАМ ДОШЛИ!

Executive Board of the St. Sava Church-School Congregation along with the sponsors-kumovi of this year's celebration, The Orlovic Family, cordially invites you to our SLAVA – CELEBRATION of our Patron and Protector SAINT SAVA, Sunday, May 10th 2015.

Festivities will begin with Divine Liturgy at 10:00 am followed by procession around the church, blessing of Slava bread and wheat, and then festal banquet with music program.

WELCOME!

LET US NEVER FORGET SERBIAN KOSOVO & МЕТОHIЈА НИКАДА НЕ ЗАБОРАВИМО СРПСКО КОСОВО И МЕТОХИЈУ

The monastery of Banjska

The monastery of Banjska, with its **church dedicated to St Stephen**, is located in a town of the same name, 15 km north west of **Kosovska Mitrovica**. It was raised between **1312 and 1316** by **King Milutin** to serve as his endowment and mausoleum.

Milutin built the church as his burial place, and it is where he was first laid to rest. However, following the Battle of Kosovo (1389), his body was moved to Trepča and then in 1460 to Sofia (Bulgaria), where it lies to this day. During Turkish times, a fortification sprang up on the ruins of Banjska, and the church itself was turned into a mosque, and remained so until 1914. The first conservation activity was carried out in 1939 and again in 1990, when the church was partly rebuilt.

The monastery is one of the few for which the founding charter has been preserved; it was granted a large estate at its founding, of 75 villages and 8 pastures.

Besides the church, the monastery complex comprised defensive towers, a refectory and a range of structures which were altered numerous times over the centuries. In accordance with the benefactor's wishes the church was patterned on the Church of the Mother of God at Studenica. All the external walls are decorated in massive and beautifully cut stone blocks of white and red marble and grey serpentine.

Banjska and Studenica are also linked by the similarity of their sculptural ornamentation, which are a synthesis of the Byzantine and Romanesque styles. Banjska had a lavish western portal, decorated with marble sculptures. Dominating this feature was a sculpture of the Mother of God with Christ, now located in the church in the nearby village of Sokolica.

It is located on the territory of the Autonomous Province of Kosovo and Metohija which is currently under the administration of UNMIK (the UN Interim Mission in Kosovo). The monastery can only be visited under military escort by KFOR troops.

ИЗ ЖИВОТА НАШЕ ПАРОХИЈЕ – FROM THE LIFE OF OUR PARISH

ST. SAVA SERBIAN ORTHODOX CHURCH
P.O. Box 2366
ISSAQUAH, WA 98027

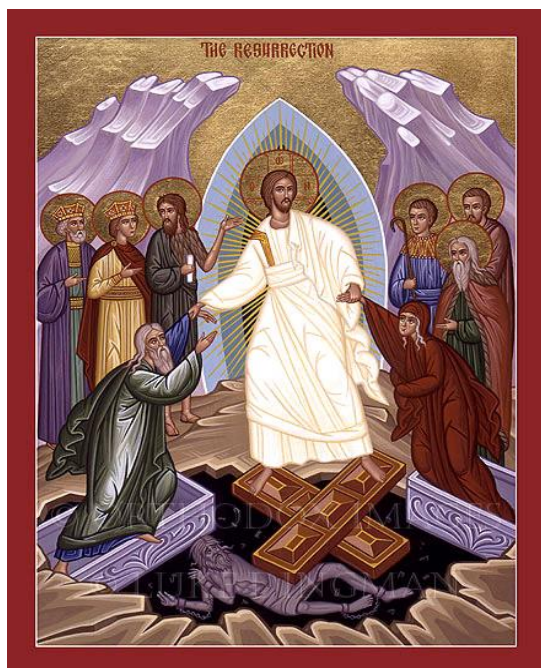
RETURN SERVICE REQUESTED

NON-PROFIT ORG.
U.S. POSTAGE
PAID
SEATTLE, WA
PERMIT NO. 1703

MAY 2015

MONTHLY BULLETIN

**CHRIST IS RISEN!
ХРИСТОС ВАСКРЕСЕ!
المسيح قام حقا قام
Χριστός ἀνέστη!**

“For where two or three have gathered together in my name, I am there in their midst.” Matthew 18:20

*“Где су два или три сабрана у моје име
Тамо сам и ја међу њима.” Матеј 18:20*